

שיר השירים

אחוזו-לנו, שעלים שעלים קטנים, מחבלים פרמים;
וכרמינו, סמדר. ^{טו} דודי לי ואני לו, הרעה בשושנים.
^י עד שיפוח היום, ונסו הצללים: סב דמה-לך דודי
לצבי, או לעפר האילים על-הרי בתר.

א על-משכבי, בלילות, בקשתי, את שאהבה
נפשי; בקשתי, ולא מצאתי. ^ב אקומה נא ואסובבה
בעיר, בשוקים וברחבות אבקשה, את שאהבה
נפשי; בקשתי, ולא מצאתי. ^ג מצאני, השמרים,
הסבכים, בעיר: את שאהבה נפשי, ראיתם. ^ד
כמעט, שעברתי מהם, עד שמצאתי, את שאהבה
נפשי; אחזתי, ולא ארפנו עד-שהביאתי אל-בית
אמי, ואל-הדר הורתי. ^ה השבעתי אתכם בנות
ירושלם, בצבאות, או, באילות השדה: אם-תעירו
ואם-תעוררו את-האהבה, עד שתחפץ. ^ו מי זאת,
עלה מן-המדבר, בתימרות, עשן: מקטרת מר
ולבונה, מכל אבקת רובל. ^ז הנה, מטנו שלשלמה
ששים גברים, סביב לה: מנבכי ישראל. ^ח כלם
אחוי הרב, מלפדי מלחמה; איש הרבו על-ירכו,
מפחד בלילות. ^ט אפריון, עשה לו המלך שלמה
מעצי, הלבנון. ^י עמודיו, עשה כסף, רפידתו זהב,
מרכבו ארזמן; תוכו רצוף אהבה, מבנות ירושלם.
^{יא} צאנה וראינה בנות ציון, בפולך שלמה בעטרה,
שעטרה-לו אמו ביום התנתו, וביום, שמחת לבו.

א הנך יפה רעיתי, הנך יפה עיניך יונים,
מבעד לצמתך; שעריך כעדר העזים, שגלשו מחר
גלעד. ^ב שנוך כעדר הקצובות, שעלו מן-הרחה:
שכלם, מתאימות, ושכלה, אין בהם. ^ג כחוט
השני שפתותיך, ומדברך נאותה; כפלה הרמון
רשתך, מבעד לצמתך. ^ד כמגדל דויד צוארך, בנוי
לתלפיות; אלף הפוגז תלוי עליו, כל שלמי הגברים.
^ה שני שדיך בשני עפרים, תאומי צביה, הרועים,
בשושנים. ^ו עד שיפוח היום, ונסו הצללים אלך
לי אל-הר המור, ואל-גבעת הלבונה. ^ז כלך יפה
רעיתי, ומום אין בך. ^ח אתי מלבנון בלה, אתי
מלבנון תבואי; תשורי מראש אמנה, מראש שניר
וחרמון, ממענות אריות, מהררי נמרים. ^ט לבבתני,
אחתי בלה; לבבתני באחד (באחת) מעיניך, באחד
ענק מצורגך. ^י מה-יפו דרך, אחתי בלה; מה-טבו
דרך מיון, וריח שמנוך מפל-בשמים. ^{יא} נפת
תפנה שפתותיך, בלה; דבש וחלב תחת לשונך,

א שיר השירים, אשר לשלמה. ^ב ישקני
מנשקות פיהו, כי-טובים דרך מיון. ^ג לריח שמנוך
טובים, שמן תורק שמך; על-כן, עלמות אהבך. ^ד
משכני, אחרך נרוצה; הביאני המלך חדריו, נגילה
ונשמחה בך נזכירה דרך מיון, מישרים אהבך.
^ה שחורה אני ונאורה, בנות ירושלם; פאהלי קדר,
פיריעות שלמה. ^ו אל-תראוני שאני שחרהרת,
ששפתני השמש; בני אמי נחרו-בי, שמני נטרה
את-הפרמים פרמי שלי, לא נטרת. ^ז הגידה
לי, שאהבה נפשי, איכה תרעה, איכה תרביץ
בצחרים; שלמה אחיה בעטיה, על עדרי חבריך.
^ח אם-לא תדעי לך, היפה בנשים; צאי-לך בעקבי
הצאן, ורעי את-גדיתך, על, משכנות הרעים. ^ט
לסמתי ברכבי פרעה, דמיתך רעיתי. ^י נאוו לחיך
בתרים, צוארך בחרוזים. ^{יא} תורי זהב נעשה-לך,
עם נקדות הכסף. ^{יב} עד-שהמלך, במסבל נרדי, נתן
ריחו. ^{יג} צרור המר דודי לי, בין שדי ולין. ^{יד} אשכל
הכפר דודי לי, בכרמי עין גדי. ^{טו} הנך יפה רעיתי,
הנך יפה עיניך יונים. ^{טז} הנך יפה דודי אף נעים,
אף-ערשנו רעננה. ^{יז} קרות בתינו ארזים, רחיטנו
(רחיטנו) ברותים.

א אני הבצלת השרון, שושנת העמקים.
^ב בשושנה בין החוחים, בן רעיתי בין הבנות.
^ג בתפוח בעצי היער, בן דודי בין הבנים; בצלו
חמדתי וישבתי, ופריו מתוק לחפי. ^ד הביאתי אל-
בית הוין, ודגלו עלי אהבה. ^ה סמכוני באשישות
רפדוני, בתפוחים; כי-חולת אהבה, אני. ^ו שמאלו
תחת לראשי, וימינו תחבקני. ^ז השבעתי אתכם
בנות ירושלם, בצבאות, או, באילות השדה:
אם-תעירו ואם-תעוררו את-האהבה, עד שתחפץ.
^ח קול דודי, הנה-זה בא; מדלג, על-ההרים מקפץ,
על-הגבעות. ^ט דומה דודי לצבי, או לעפר האילים;
הנה-זה עומד, אחר בתלנו משגיח מן-ההלכות,
מציץ מן-החרפים. ^י ענה דודי, ואמר לי: קומי
לך רעיתי יפתי, ולכי-לך. ^{יא} כי-הנה הסתו, עבר;
הגשם, חלף הלך לו. ^{יב} הנצנים נראו בארץ, עת
הזמר הגיע; וקול התור, נשמע בארצנו. ^{יג} התאנה
חנמה פגיה, והנפנים סמדר נתנו ריח; קומי לבי
(לך) רעיתי יפתי, ולכי-לך. ^{יד} יונתי בחגוי הפלע,
בסתר המדרגה, הראיני את-מראיך, השמיעני
את-קולך; כי-קולך ערב, ומראיך נאות. ^{טו}

אגוז ירדתי, לראות באבי הנחל; לראות הפרחה
הגפן, הנצו הרמונים. ^י לא ידעתי נפשי שמתיני,
מרפבות עמי נדיב.

« **שובי שובי השולמית, שובי שובי**
ונחזה-בך; מה-תחזו, בשולמית, במחלת, המחנים.
^ב מה-יפו פעמיוך בנעלים, בת-נדיב; חמוקי
ירכיך כמו חללים, מעשה ידי אמן. ^ג שררך אגן
הסער, אל-יחסר המזג; בטנך ערמת חטים, סוגה
בשושנים. ^ד שני שדיך בשני עפרים, תאמי צביה.
^ה צוארך, במגדל השן; עינוך ברכות בחשבון,
על-שער בת-רבים אפך במגדל הלכנו, צופה פני
דמשק. וראשך עליון כפרמל, ודלת ראשך בארזמן;
מלך, אסור ברהמים. ^ו מה-יפית, ומה-נעמת
אהבה, בתענוגים. ^ז זאת קומתך דמתה לתמר,
ושדיך לאשכלות. ^ח אמרתי אעלה בתמר, אחזה
בסנסני; ויהיו-נא שדיך באשכלות הגפן, וריח
אפך בתפוחים. ^ט וחכך, ביני הטוב הולך לדודי
למישרים; דובב, שפתי ישנים. ^י אני לדודי, ועלי
תשוקתו. ^{יא} לכה דודי נצא השדה, נלינה בכפרים.
^{יב} נשמימה, לברמים נראה אם-פרחה הגפן פתח
הסמדר, הנצו הרמונים; שם אתן את-דדי, לך.
^{יג} הדודאים נתנו-ריח, ועל-פתחינו כל-מגדים
חדשים, גם-ישנים; דודי, צפנתי לך.

« **מי יתנך באח לי, יונק שדי אמי; אמצאך**
בחוץ אשךך, גם לא-יבזו לי. ^ב אנהגך, אביאך
אל-בית אמי תלמדני; אשךך מיין הרקח, מעסים
רמוני. ^ג שמאלו תחת ראשי, וימינו תחבקני.
^ד השבעתי אתכם, בנות ירושלם; מה-תעירו
ומה-תעירו את-האהבה, עד שתחפין. ^ה מי
זאת, עלה מן-המדבר, מתרפקת, על-דודה; תחת
התפוח, עוררתיך שמה חבלתך אמן, שמה חבלה
ילדתך. ^ו שימני כחותם על-לבי, כחותם על-זרועך
כי-עזה כמות אהבה, קשה כשאל קנאה; רשפיה
רשפי, אש שלהבתיה. ^ז מים רבים, לא יוכלו לכבות
את-האהבה, ונהרות, לא ישטפוה; אם-יתן איש
את-כל-הון ביתו, באהבה בול, יבזו לו. ^ח אחות
לנו קטנה, ושדים אין לה; מה-נעשה לאחתנו, ביום
שידבר-בה. ^ט אם-חומה היא, נבנה עליה מירת
כסף; ואם-דלת היא, נצור עליה לוח ארז. ^י אני
חומה, ושדי במגדלות; אז הייתי בעיניו, כמוצאת
שלום. ^{יא} כרם היה לשלמה בבעל המון, נתן
את-הכרם לנשרים; איש יבא בפריו, אלה כסף.
^{יב} כרמי שלי, לפני האלה לך שלמה, ומאתים לנשרים
את-פריו. ^{יג} היושבת בגנים, חברים מקשיבים
לקולך השמיעני. ^{יד} ברח דודי, ודמה-לך לגבי או
לעפר האילים על, הרי בשמים.

וריה שלמותך בריח לבנון. ^י גן נעול, אחתי כלה;
גל נעול, מעין חתום. ^ב שלחך פרדם רמונים, עם
פרי מגדים; כפרים, עם-נרדים. ^ג נרד וכרם, קנה
וקנמון, עם, כל-עצי לבונה; מר, ואהלול, עם,
כל-ראשי בשמים. ^ד מעין גנים, באר מים חיים;
ונזלים, מן-לבנון. ^ה עורי צפון ובואי תימן, הפיחי
גני יזלו בשמיו; יבא דודי לגנו, ויאכל פרי מגדיו.

« **באתי לגני, אחתי כלה אריתי מורי עם-בשמי,**
אכלתי יערי עם-דבשי שתיתי ייני עם-חלבי; אכלו
רעים, שתו ושכרו דודים. ^ב אני ישנה, ולבי ער;
קול דודי דופק, פתחי-לי אחתי רעיתי יונתי תמתי
שראשי נמלא-טל, קנצותי רסיסי לילה. ^ג פשטתי,
את-בתנתי איכבה, אלבשנה; רחצתי את-רגלי,
איכבה אטנפם. ^ד דודי, שלח ידו מן-החר, ומעי,
המו עליו. ^ה קמתי אני, לפתח לדודי; וידי
נטפו-מור, ואצבעתי מור עבר, על, כפות המנעול.
^ו פתחתי אני לדודי, ודודי חמק עבר; נפשי יצאה
כדברו בקשתי; ולא מצאתיהו, קראתיו ולא ענני.
^ז מצאתי השמרים הסבבים בעיר, הפוני פצעוני;
נשאו את-רדיי מעלי, שמרי החמות. ^ח השבעתי
אתכם, בנות ירושלם; אם-תמצאו, את-דודי
מה-תגידו לו, שחולת אהבה אני. ^ט מה-דודך מדור,
היפה בנשים; מה-דודך מדור, שפכה השבעתנו. ^י
דודי צח ואדום, דגול מרבבה. ^{יא} ראשו, פתם פו;
קנצותיו, תלתלים, שחרות, בעורב. ^{יב} עיניו, כיונים
על-אפיקי מים; רחצות, בחלב ישובות, על-מלאת.
^{יג} לחיו בערוגת הבשם, מגדלות מרקחים;
שפתותיו, שושנים נטפות, מור עבר. ^{יד} ידיו גלילי
זהב, ממלאים בתרשיש; מעיו עשת שן, מעלפת
ספירים. ^{טו} שוקיו עמודי שש, מיסדים על-אדני-פו;
מראהו, כלכנון בחור, כארזים. ^{טז} חבל, ממתקים,
וכלו, מחמדים; זה דודי וזה רעי, בנות ירושלם.

« **אנה הלך דודך, היפה בנשים; אנה פנה**
דודך, ונבקשנו עמך. ^ב דודי ירד לגנו, לערגות
הבשם לרעות, בגנים, וללקט, שושנים. ^ג אני
לדודי ודודי לי, הרעה בשושנים. ^ד יפה את רעיתי
בתרצה, נאנה פירושלם; אימה, בנגלות. ^ה הסבי
עניך מנגדי, שהם הרחיבני; שערך בעדר העזים,
שגלשו מן-הגלעד. ^ו שניך בעדר הרחלים, שעלו
מן-הרחצה; שפלם, מתאימות, ושפלה, אין בהם. ^ז
כפלה הרמון רתך, מבעד לצמתך. ^ח ששים המה
מלכות, ושמנים פילגשים; ועלמות, אין מספר. ^ט
אחת היא, יונתי תמתי אחת היא לאמה, ברה היא
לילדתה; ראה בנות ויאשרוה, מלכות ופילגשים
ויהללוה. ^י מי-זאת הנשקפה, כמו-שחר: יפה
כלבתה, ברה בחמה אימה, בנגלות. ^{יא} אל-גנת